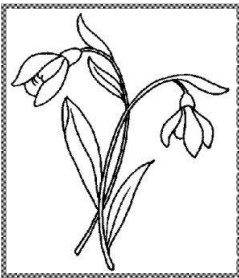

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

2010
HÚSVÉT

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS

AZ ÉLET

Állításával Jézus természetesen nem tagadja a fizikai halál létezését. Ez mégsem jelenti az igazi Élet elvesztését. A ha-

lál tapasztalata, mint minden ember számára, a te számodra is egyedüli, megrázó és talán félelmetes erejű marad, de ezen túl már nem a lét értelmetlenségét, abszurditását jelzi.

S hogy mikor fogant meg benned az Élet, a soha el nem múló élet? Amikor megkereszteltek. Bár mint ember halandó vagy, Krisztus halhatatlan Életet adott neked. A keresztségben ugyanis megkaptad a Szentlelket, aki feltámasztotta Jézust. Ahhoz, hogy részesülj ebben a szentségben, a hitedre volt szükség, melyet szüleid vallottak meg a te nevedben. A hit nagyon fontos, elengedhetetlen feltétel: nemcsak abban áll, hogy elfogadod a Krisztus által hirdetett igazságot, hanem hogy egész lényeddel követed is azt. Ha tehát meg akarod kapni az

életet, ki kell mondanod igenedet Krisztusnak, el kell fogadnod tanítását, és a szavai, a parancsolatai szerint kell élned. Jézus világosan megmondta: „Aki megtartja tanításomat, nem ízleli meg a halált örökre. Segítsünk egymásnak megvalósítani elhatározásunkat, melyet állandóan meg kell újítanunk: próbáljunk újra és újra meghalni önmagunknak, hogy Krisztus, a Feltámadott már mostantól bennünk élhessen./ *Részlet az életigéből C.L./*

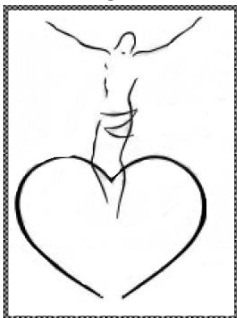
TARTALOM

HÚSVÉTI KÖSZÖNTŐ
BÖJTE CSABA LEVELE
MINDENKIÉRT VAGY SOKAKÉRT
LÉGY URA ÉRZELMEIDNEK
ÉLETÜNKBŐL:
LELKIGYÁKORLATOK

HÚSVÉTI KÖSZÖNTŐ

Exsultet

„ Az égben immár ujjongva zengjen az angyalok kórusa: és ujjongjanak Isten csodálatos művei: fölséges nagy Királyunk győzelmét bűgő kürtnek hangja áldva áldja! A föld is örvendjen, hogy

ekkor a fényár sugárzik rája, és a nagy Király örök tündöklése árad rajta; érezze meg az egész nagy világ: már tovatűnt a bűnnek árnya! És vígság töltse el szent anyánkat, az Egyházat, hogy ilyen fényesség ragyog benne, visszhangozzék a nép szent éneke, bátran töltse be az Isten házát!”Ezzel a csodálatos ősi énekkel hirdeti az Egyház 2000 év óta Krisztus feltámadását. Szükségünk van erre a húsvéti hitre. Túl sok a nagypéntek az életünkben. Túl sokáig húzódott a tél. Mi mégis Alleluját énekelünk.

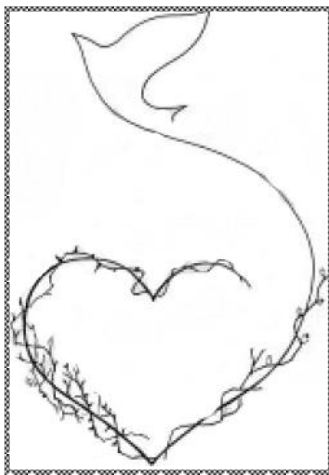
A hóvirágok a hideggel dacolva előbújtak, hogy hirdessék: közeleg a tavasz. Nem féltek, hogy megfáznak, mert tudták, hogy prófétai szerepük van. De jó lenne tanulni tőlük! Nem félni fagytól, közönytől, hirdetni, hogy a természet törvénye az embert is kötelezi. Az időjárás fagyos szelei lassan csillapodnak, de nem így a mindennapok viharai. Ha a TV híradót nézzük, vagy a rádió híreit hallgatjuk – a „tél” még bizony tartja magát. .. Miért??? Azért, mert az emberek nem engedik, hogy szívükben tavasz le-

gyen! Jézus azért jött, hogy megtörje a tél erejét, hogy tavaszt hozzon életünkbe. Krisztus a szenvedésében mások szenvedését hordozta, és Ő lehetővé tette számunkra is, hogy életünket, szenvedésünket felajánljuk másokért. Azt jelenti ez, hogy minden tett szeretetté változtatható, hogy segítsünk másokon. Húsvét hajnalán bizonyossá vált, hogy a szeretet erősebb mint a gyűlölet. A feltámadás azt jelenti, hogy győzött az élet. Krisztus áttörte az ég és a föld kapuját. Azt jelenti, hogy a mi szeretetünk sem értelmetlen. Ezt a szeretetet táplálja bennünk a hit, az imádság, a szentségek. Egyházközségünkben kb. harmincan készülnek elsőáldozásra és húszan bérnámásra. Imádkozzunk érük, hogy igazi tavaszt tudjanak vinni életükkel környezetükbe. És a többiek akik már részesültünk a szentségekben, mit tegyünk? Legyünk jelen szeretetünkkel a társadalomban Érezzünk érte felelősséget, szeressük a közösséget, ahol élünk, az utcát, ahol nap mint nap járunk. Vegyük észre, hogy mindenki a jó szóra, szeretetre vár! Isten szeretetét a hívő embereknek kell továbbadniuk. A keresztény hit igazságát csak úgy lehet felragyogtatni, ha a keresztények gyakorlata révén felragyog. Nem olyan egyházat jelent ez, ahol nincs többé bűn, konfliktus, kereszt és szenvedés, hanem olyan egyházat, amelyben mindig újra húsvétot ünnepelnek, mert Krisztus meghal, de föl is támad velünk. Szeretettel: Tibor atya

BŐJTE CSABA LEVELE

Választásra készülünk

ott kint a nagyvilágban, de lelkünk mélyén ki az úr? Vajon ott bent nem kellene-e elkezdődjön egy nagyon komoly kampány? Vajon a bennünket belülről irányító hatalmakat, erőket nem kellene alázattal, bölcs nyugalommal felülvizsgálni? Nézzük meg: egyáltalán van kormánya, saját magam számára elfogadott elvekkel, az élettemnek? Vagy csak simán sodródom, játékszere vagyok a kinti világ pillanatnyi benyomásainak, kusza ösztöneimnek? Szerintem sem a politika, sem a gazdasági reform nem fogja megoldani sem a népünk, sem az emberiség, még kevésbé a magam gondjait egy komoly belső lelki reform nélkül. Az ember önmagát belülről kellene megreformálja! Választásra készülve jó lenne elgondolkozni, hogy ott belül, lelkünk mélyén ki van a kormányon, milyen pártok, hatalmak...? A dölyfös, mindenkit leócsárló, letaposó, hatalom utáni vágyam? Az anyagelvű bírvágy? A kapitalizmus fogyasztási ösztöne? Vagy az alkohol, a különféle élvezeti cikkek iránti oltahatatlan szomjam? Mi vezet, lényem hajójában ki van kormányon? Bennem, ott legbelül a döntéseket ki hozza meg? Az ember hajlamos másokkal szemben nagyon kritikus lenni, és ez jól is van, de ebből a szigorúságból nem ártana,

ha egy rész önmagunk felé fordulna. Az általunk befogadott közel kétezer gyermek közül egy sem került hozzánk csak azért, mert a románok, cigányok, magyarok szétverték volna a családjaikat. Minden alkalommal a családot szétverő erő belülről jött: figyelmetlenség, naivság, alkohol, lustaság, bűnös kilengés és folytathatnám a sort. Sajnos a családjainkat szétverő döntések ott bent, a lélek mélyén születtek. Persze jólesik háritani, a felelősséget mások nyakába varrni, az iskola, a TV stb. Tudom, hogy jó lenne a fáradságos, belső kemény munkát kiszervezni, másokra bízni, egy vasárnap délelőtti szavazással mindent megoldani. Ne csapjuk be magunkat: soha nem volt ilyen kevés befelé fordulás, ilyen kevés önuralmuk az embereknek, mint most. Önmagát kellene féken tartsa az ember! Szomorú szívvel mondhatom, hogy a bennünk lévő bűnös vágyak, kapzsi ösztönök okozták az elmúlt húsz évben a legtöbb kárt saját magunknak és népünknek. Az utolsó ítélet nem lesz más, mint amikor Isten felmutatja azt az embert, aki te lehettél volna. Nagy szelíden csak annyit mond: „Nézd, ez lettél volna, ha reggelente szépen, idejében felkelsz és a mindennapi munkádat szépen elvégzed, ezek lettek volna a te drága

BŐJTE CSABA LEVELE

gyermekeid, unokáid, ha bennem bízólélekkel, vidáman, szépen, szorgalmasan, a jóban kitartva éled életed... Ilyen lettél volna, ilyen lett volna a családod, néped, a közösség, melyből vétettél..., de sajnos, benned nem a józan ész, a szeretet, a jóság, a szorgalmas kitartás uralkodott, hanem a bűnös vágyaid, kapzsi ösztöneid, melyek aláásták önbizalmadat, életkedvedet, mely elnyelte életed megannyi drága percét, óráját." Isten nem fog senkit elítélni, egyszerűen mi mondjuk ki magunk felett az ítéletet azzal, hogy mindennapi döntéseinkben milyen erőket engedünk életünk kormányához... Ott belül mi választunk, döntünk, és ott bent is csak mi dönthetjük le a lelkünkre telepedett bűnös zsarnokot.

Milyen szép lenne, ha az elmúlt évek hibájából tanuló, egy hatalmas tavaszi nagytakarításban, minden szinten a selejtes, önző, kapzsi, bűnös erőket le tudnánk cserélni alázatos, becsületes, tiszta, dolgos családjainkra, Istenre figyelő vezetőre! Isten adja, hogy mindannyian, ott legbelül is megtartsuk szabad választásainkat.! Én a szeretetre, Istenre szavazok!

Böjte Csaba

“Ma jobban, mint tegnap”

Jézusért. Mindent Jézusért. Jézusért szenvedek, Jézusért alszom, Érte vagyok beteg, Érte dolgozom. Nem számít semmi más. Nem az számít, hogy dolgozunk, hogy egészségesek vagyunk, hogy szenvedünk, sírunk, vagy nevetünk. Az számít, hogy mindent

Jézusért tegyünk. Mindent jól és tökéletesen. Reggel fölkelek, rendet teszek a szobában: jobban mint tegnap. Munkához látok: jobban mint tegnap. Beszélek valakivel és keresem a szavakat: jobban mint tegnap, és így tovább. Mi következik abból, ha így élünk? Bizonyos pillanatokban szokatlan örömet tapasztalunk a lelkünkben: rendkívüli, mennyei örömet. Időnként ezt fedezem fel magamban. Ilyenkor azt mondom Jézusnak: “Ezt is érted!” Ugyanúgy, mint amikor fájdalom ér: “Ezt is érted!” És még egy újdonság: életkedvet ad. Nem meghalni vágysz, hanem ezt az életet akarod élni. Reggel alig várom, hogy fölbredjek, hogy újra így kezdhessék élni. Épphogy fölbredek, még félálomban azt mondom: “Rajta, ismét előlről, hogy Istent szeressem! Tessék, Jézus, érted!

Mindent érted!” Most már értem, miért mondta Jézus: “Én vagyok az élet”. Mert Ő valóban mélyen a létünkbe oltja az Életet. Chiara Lubich

ÉRTETEK ÉS SOKAKÉRT

Az "értetek és sokakért" kifejezés újszövetségi háttere és jelentése

Latin nyelvű liturgiánk szentmise szövegében az "értetek és sokakért" kifejezést 1991-ben – a német és más nyugati nyelvekre történt fordítások nyomán – "értetek és mindenkiért"-re módosították. 2009 Pünkösdjétől pedig ismét az "értetek és sokakért" formát kell használnunk, miután a Szentszék arra kérte a világ összes országának püspöki karát, hogy a népnyelvi liturgiában is mindenütt ezt a kifejezést használják. Érdekes lelkipásztori tapasztalat, hogy míg az 1991-es változás, azaz az "értetek és mindenkiért" bevezetését a hívek minden további nélkül, örömmel fogadták, addig az eredeti szöveghez való visszatérést számos tudatos keresztény – mondhatni – sajnálattal vette tudomásul. Az "értetek és sokakért" kifejezés így, ebben a formában csak a liturgiában szerepel, az Újszövetség megfelelő helyein sehol sem, azaz mindig vagy az egyik, az "értetek" (Mt, Mk), vagy a másik, a "sokakért" (Lk, Pál) kifejezést olvashatjuk a szövegekben. Az Egyház tanításának és lelkipásztori céljának elemzésére, ismertetésére. "ÉRTETEK ÉS SOKAKÉRT" – Ez az összetett kifejezés egyik újszövetségi beszámolóban sem szerepel: Márknál és

Máténál a kehelynél a "sokakért" hangzik el, Lukácsnál a kenyéرنél is és a kehelynél is az "értetek", Pálnál úgyszintén az "értetek", de csak a kenyéرنél. A négy, részleteiben egymástól eltérő és egymást kiegészítő leírásból született meg a keresztény egyházaknak az az ősidők óta egységes gyakorlata, hogy a szentmisében a bor konsekrációja során az "értetek és sokakért" forma hangzik el. Láttuk fentebb, hogy az eredeti szövegösszefüggésben mindkettő előfordul, de más-más hangsúllyal: a korábbi "sokakért" azokra vonatkozik, akik Krisztus áldozata által részesülnek a megváltásban (beleértve természetesen a jelenlévőket is), a későbbi "értetek" pedig azokat a jelenlévőket tartja szem előtt, akik a kereszttáldozat által részesülnek az üdvösségben (beleértve rajtuk kívül mindazokat, akik hozzájuk hasonlóan üdvözülnek). Bár szerintünk tökéletesen elegendő lett volna a kettő közül bármelyiknek az egyedüli használata, mégis a kettő együtt sokkal kifejezőbb, miután az "értetek" inkább szűkebb körre (azaz a jelenlévőkre) utal, a "sokakért" pedig az emberek nagyobb, pontosan meg nem határozott csoportjára. Az egyház megtehetné, hogy úgy rendelkezik: a szentmisében Máté szövege szerint mondjuk el az alapítás szavait, vagy Márk szövege szerint (tehát csak annyit mondanánk, hogy "ez az én vérem, az új szövetségé, amely sokakért kiontatik"), vagy éppen Lukács, netán Pál apostol

ÉRTETEK ÉS SOKAKÉRT

szövege szerint (ahol az "értetek kiontatik" szerepel). Az átváltoztatás akkor is megtörténne, a szentmise akkor is érvényes lenne. Az egyház azonban nem teszi ezt, mert az ősi és a keresztény egyházak körében egységes gyakorlat alakult ki ebben a tekintetben, vagyis az átváltoztatás szövege valójában a négy leírás alapján készült összeállítás, melynek során elhangzik minden jézusi szó, amit ezek a beszámolók tartalmaznak. Az pedig, hogy a "sokakért" helyett azt mondtuk: "mindenkiért", nem volt téves állítás, hiszen az Újszövetség (és maga Jézus is) számos helyen fogalmaz úgy, hogy Jézus mindenkiért adta életét. Hogy miért nyert teret egy időre néhány európai országban, az valószínűleg elsősorban annak tudható be, hogy az utóbbi időkben egyre több teológus elképzelhetőnek tartja, hogy végső soron senki sem fog elkárhozni, az isteni bölcsesség meg fogja találni annak módját, hogy a gonoszokat is megmentse, és végül senki se kerül örök kárhozatra. Az üdvözültek számát illetően egyházunk egyébként eléggé nyitott. Ezen a téren az első lépés az az ősi meggyőződés, hogy az ószövetségi igazak, bár Jézust nem ismerték, Jézus áldozata révén üdvözültek. A második nyitást az jelenti, hogy manapság kifejezetten elismerjük, hogy a többi keresztény egyházak hívei is üdvözülhetnek Jézus kegyelméből. Ezenkívül az újkori teológusok közül sokan meggyőződéssel állítják, hogy vannak a világban ún. anonim keresztények, akik Jézusról ugyan nem tudnak, de

igazak, és mint ilyenek, tudtuk nélkül részesülnek a megváltásban. Ez a nyitás manapság mindenki számára elfogadható. Azt azonban, hogy végül senki sem kárhozik el, legfeljebb csak remélhetjük, bár ezt a reményt a Szentírás sok-sok kijelentése egyértelműen kétségbe vonni vagy egyenesen kizárni látszik! Mindenesetre az "értetek és mindenkiért" forma meglehetősen kérészetlőnek bizonyult. Az egyház hamar visszaterelt minden népet ahhoz a formulához, amely saját ősi hagyománya, és amely az összes keresztény egyháznak kezdetektől fogva közös és töretlen gyakorlata.

Isten egyetemes üdvözítő szándéka és Jézus áldozatának végtelen értéke senki számára nem kétséges. A konzekráció szavai azonban nem erre vonatkoznak. Sem Jézus, sem az újszövetségi szent szerzők nem akartak az utolsó vacsora kapcsán Jézus áldozatának erről a távlatáról beszélni – jöllehet más helyeken rendre megfogalmazták ezt és hirdették. Jézus az utolsó vacsorán azokhoz szól és azokat ajándékozta meg feláldozott Testével és Vérével, akik részesülnek a megváltásban, nem azokat, akik visszautasítják az üdvösséget.

A „sokakért” kifejezést úgy is fölfoghatjuk, hogy örök figyel-meztetés és bátorítás, hogy a törekedjünk a sokak közé tartozni.
Tarjányi Béla

„Krisztus testének építésére”

A II. Vatikáni zsinat dokumentumában olvashatjuk: „A Szentlélek tetszése szerint osztja adományait a hívők minden fokozatának. Ezek által az ajándékok által alkalmassá és készségesse teszi őket arra, hogy vállalják a különböző feladatokat, amelyek hozzájárulnak az egyház megújulásához. Napjainkban a zsinat szellemében új lelkeségi mozgalmak bontakoznak ki az egyházban. A Szentlélek életre hívja a „Krisztuskövetésnek” a mai kor, a mai ember stílusának megfelelő módjait, útjait. Közös jellemzőjük: komolyan törekszenek a keresztségben kapott élethivatásuk betöltésére.

Fontos számukra, hogy egységben legyenek az egyház vezetőivel és egymással. Így testvéri közösséget alkossanak egymással. A lelkeségi mozgalmak egymást segítve válhatnak a helyi egyházakban, -a plébániákon az új pünkösdi eszközeivé.

Plébániánkon az elmúlt években a karizmatikus megújulás, a Fokolár és a Cursilló lelkesége hozott megújulást. Bőjti készülletünkben két lelkigyakorlatot szerveztünk. Erről olvashatunk beszámolókat. (Tibor atya)

Fülöp kurzus

Március első hétvégéjén Fülöp kurzus volt közösségi házunkban. A Bartha Angéla szociális nővér vezette csapat (12 fő) Budapestről, Kecskemétről, Vasadról, Verőcéről, Egerből és Monorról érkezett szolgálni a 33 résztvevőnek és egymásnak. A teljes odaadással, szeretettel végzett szolgálat

eredménye egy sikeres, meghitt légkörben lezajlott lelkigyakorlat volt. Köszönet mindenkinek, aki hozzájárult a sikerhez imával, munkával. (H.N. Olga)

Tanúságtételek:

„ A Lélek indítást adott Fülöpnek: Menj és szegődj a kocsni mellé! ” – Így kezdődött az etiópiai tiszt megtérése. (Apcsel. 8,29) Valamennyiünket a Szentlélek szólított meg, hogy részünk vegyünk a Szent András Evangelizációs Iskola Fülöp kurzusán „ Egy igazi lelkigyakorlat előadásból, imából, énekből, sok-sok gyakorlatból, amellyel megváltozik a gondolkodásmodunk, helyreáll a bizalmi kapcsolatunk Istennel. Istenem, mit készítettél szá-

momra ezen a kurzuson? ” – ezeket a sorokat olvastam a tájékoztatón és tettem fel magamnak is a kérdést. Igen pislákoló hitemet éleszteni kellene időnként. Naponta megtapasztalom Isten szeretetét, de hogy én szeretem-e Őt eléggé? – szólít meg a lelkiismeretem. Nem sokat tépelődtem, örömmel jöttem, és boldog voltam, hogy

ÉLETÜNKBŐL

ez a lehetőség itt van helyben. Csodálatos három napot töltöttünk együtt a kurzuson Bartha Angéla szociális testvér és munkatársai vezetésével. Segítettek nekünk abban, hogy életünk kocsijába beszállhasson Jézus. Megerősítést kaptunk az Atya szeretetéről: Isten képtelen nem szeretni engem. „Ne félj, mert megváltottalak; neveden szólítottalak: az enyém vagy.” (Izajás 43) Nem könnyű bevallani, de mindannyian bűnösök vagyunk. Nem azért vagyok bűnös, mert bűnöket követek el, hanem azért, mert bűnös vagyok. Ilyen megfogalmazásban hallottuk az egyik előadótól alátámasztva a Lukács 11,9 ; Római 3,23. Mi a mi reményünk? - A megváltás.

Jézus nem vált meg, mert már megváltott „Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embernek, amelyben üdvözülhet.”

(Köszönöm Istenem, hogy értem és helyettem is meghaltál és feltámadtál, megváltottál minket. Olyan jó volt hallani újra és újra Isten biztatását, az Ő szavait.) Minden lehetséges annak, aki hisz.” (Márk 9,23) A jól felépített előadás következő részében a Szentlélekről hallottunk - ApCsel. 2,38-39; Római 8,9. A Szentlélek az új élet forrása. „Ha tehát ti, bár gonoszok vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja menygyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” Az utolsó előadás szemléletesen mutatta be a közösséget: alátámasztva az ApCsel 2, 41 és Máté 18,20.-al. A szeretet összekovácsolja

közösséget. Minden közösségnek küldetése van. Márk 16,15-ben így szólít fel minket: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Ezáltal én is készíttetést kaptam arra, hogy családomban, kis közösségemben továbbadjam ezt az örömhírt. **Jézus számít rád!** Mindannyiunkra számít Jézus, az Úrnak szükség van ránk. Hála legyen az Úrnak, hogy ott lehettem és köszönet illeti a kordinátort Homoki-Nagy Olgát és a segítőköt. *(Szalainé. L. Gabriella)*

-Az emmauszi tanítványokkal együtt elmondhatjuk, hogy lángolt a szívünk március első hétvégéjén. A Fülöp kurzus keretében három napos lelkigyakorlaton vettünk részt plébániánkon – és ez imameghallgatás eredménye volt. Képzett testvérek, akik hitben előttünk járnak, tanítottak bennünket. Sok minden helyére került a szívünkben. Jó volt látni, hogy igazi közösséggé lettünk, megosztottuk gondolatainkat, megtapasztaltuk a testvérek közbenjáró imáiban a Szentlélek szeretetét, erejét, a bűnből való szabadulást a szentgyónásban. Haragosok kiengesztelődtek egymással, a gyengébb hitűek megerősödtek, mély lelki gyógyulásoknak lehettünk tanúi. Arra kérem az Úr Jézust, a Szentlelket és az örök Atyát, hogy élő hitű egyházközség legyünk, és élő kövekből épüljünk lelki egyházzá. *(Turóczy Ferencné)*

-Számomra a Fülöp-kurzus óriási töltekezés volt (maradt is). Valóságos találkozás JÉZUSSAL, a SZENT-

ÉLETÜNKBŐL

LÉLEKKEL és nem utolsó sorban a testvérekkel. A lelkem egy más szintre, más dimenzióba lépett. Gyógyultam általa, és meggyógyult egy rég hordozott kapcsolati sebem. Nem is értem...még mindig boldogan dúdoló a dalokat, még mindig hallok a szavakat... Feloldódtam és boldog voltam. Köszönöm JÉZUS, köszönöm Nektek is, TESTVÉREK! *(Verné Judit)*

-Nagy ajándékot kaptam, mert megélhettem a Szeretet végtelen kiáradását, s azt az örömet, hogy a mennyei atya szeret bennünket, a tenyerén hordoz, s nem kell félnünk semmitől, mert Ő velünk van. Megtapasztaltam a közösség összetartó erejét is. Ettől a kurzustól gazdagabb lett az életem. Kívánom, hogy minél többen részesüljenek ebben az élményben! *(Hüse Ferencné)*

-A végtelen Szeretet és a Szentlélek kiáradását együtt élhettük meg. „Ha ketten, hárman összejöttök a nevemben, ott leszek veletek” Igen, ott volt velünk az Úr, segítette az előadók munkáját és segített mindannyiunkat, hogy Jézus szenvedése és halála megerősítsen minket keresztünk hordozásában. S hogy megértsük újból és újból, hogy az irántunk érzett szeretetből vállalta a borzalmas kínokat Jézus, hogy elkerülhessük a pokol tüzét és üd-

vözölhessünk. Hála Isten szeretetéért, a kegyelemért, az együttlétért!

(Bné Angéla)

-A Fülöp kurzustól nem csak azt kaptam, amit vártam, hanem sokkal többet. Néha olyan száraz a lelkünk, mint a jerikói rózsa, de ha élő vizet kap, kinyílik, a nyitott szívem pedig betöltötte a Szentlélek túlcserélő szeretettel. Megtapasztaltam a mennyei Atya örök szeretetét. Egyszülött Fiát adta értem és sokakért, hogy akik bűnösök vagyunk, el ne vesszünk, hanem örök életünk legyen. Elmémvel felfogtam, szívembe befogadtam, hittel és bizalommal megvallottam, hogy Jézus a Szabadító, a Megváltó, kinszenvedésével, halálával és feltámadásával győzött. Jézus Krisztus ÉL ma is, itt van közöttünk az Oltáriszentségben, az imaközösségekben, az egyházban, a családokban, és ahol befogadják a szívükbe. Akkor tudok Jézusról tanúszkodni, ha megismerem Őt. Azt hiszem, három lépcsővel közelebb kerültem Hozzá. Hálát adok a nagy lehetőségért, hogy Jézus meghívott erre a hétvégi örömnépre. *(Kovácsné B. Mária, a Mária Légio imaközösség vezetője)*

2010. Máriapoli-Zánka A második világháború alatt Trentóban, Chiara Lubich városában indult útjára az egyházban a fokolár mozgalom. Chiara és társai átérték, hogy ideáljaik összeomlottak (tanulás, lakás, család) és megkérdézték magukat: Van-e olyan életcél, amely nem múlik el, melyet semmiféle bomba nem tud összetörni? Megértették: csak egyetlen életcél,

ÉLETÜNKBŐL

csak egyetlen ideál létezik, amely nem múlandó: az Isten. Eldöntötték, hogy ennek az ideálnak szentelik életüket. Ez a döntés az evangélium teljesebb és mélyebb megértéséhez vezetett. Arra törekedtek, hogy életté váltsák az evangélium igéit. A közösségük olyan volt, mint egy tűzhely (fokolár), amelyhez sokan csatlakoztak. Az ötvenes évektől rendeztek nyári lelki-gyakorlatokat, Máriapolikat amelyek mára az egész világon elterjedtek. Ebben az évben Magyarországon a

zánkai gyerektáborban próbáltuk meg föl-építeni Mária városát. Monorról 25-en voltunk. Néhányan megosztják velünk élményeiket: *(Tibor atya)*

Harmadik éve, hogy megismerkedtem a fokolare lekiséggel. Számomra egy nagy ajándék, hiszen ez a lelkiség mutatta, meg azt hogy mit jelent élni az evangéliumot. Életünk minden területére odavihetjük Jézus szeretetét, legyen az oktatás, gazdaság, politika vagy bármely hétköznapi tevékenység. Csak legyen a szívünkben az arany szabály: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük” (Mt 7,12; Lk 6,31).

Egyre jobban rácsodálkozom Istenre, hiszen mindig megpróbál minket tanítani, hol az emberi kapcsolatainkban, hol pedig a fájdalomban. Nagy

élmény volt számomra az idei Máriapoli. Mária városa nem a rendezett épületekből épül fel, hanem azokból a kapcsolatokból, melyekben Isten él. Nagy felfedezés, hogy Mária városában nincs kívülálló. Mindenki, aki ott van, a másikért él. A máriapoli értelme, oka és célja: *életet adni Jézusnak az emberek között, ahogy Mária tette.* Ennek a városnak az életében mindenki részt vehet, kicsitől a nagyig, fiataltól az idősig.

Első nap feladatot kaptam, hogy közel 50 kisgyermekkel csináljunk egy koreográfiát, egy négy perces zenére úgy, hogy kezükben világító csillagokkal mozogjanak, és mindezt sötétben. Nagy feladat volt, de megpróbáltunk velük együtt pillanatról pillanatra együttműködni. Összesen két óránk volt arra, hogy begyakoroljuk mindezt, hiszen aznap a fiatalok mutatkoztak be, köztük a kicsik is. A koreográfia elkészült; műsorkezdés előtt fél órával egyeztettem a világosítókkal, hogy ennél a produkciónál nincs szükségünk fényre. Csak egy probléma volt: az a világítás, amelyre szükségünk lett volna elromlott. Ez a hír fájdalommal töltött el. De a reményt nem adtam fel. Rövid idő elteltével megtudtam, hogy mégis le tudják kapcsolni a világítást. Abban a pillanatban a mustármagnyi hitem mentett meg. „Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek: Menj innét oda!-odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen.”(Mt 17,20) (*Sándor Otilia*)

CSÁSZÁRNAK, AMI A CSÁSZÁRÉ

Légy ura érzelmeidnek!

Míg egy férfi új autóját fényezte, a kisfia felvett egy követ, és vonalakat karcolt az autó oldalára. Haragjában a férfi megfogta a gyermek kezét és többször ráütött, nem ismerve fel, hogy a franciakulccsal üti. A kórházban a gyermek elveszítette az összes ujját a többszörös törés miatt. Mikor a gyermek meglátta az apját, szemében fájó tekintettel kérdezte: Apa, mikor fognak visszanozni az ujjaim? Az apa felismerve tettének súlyát, szólni sem tudott. Visszament az autójához és többször belerúgott. Saját cselekedetétől feldúlva leült az autó elé és a karcolásokat nézte. A gyermek azt írta: SZERETLEK, APA!" A tárgyak használatra vannak, az emberek szeretetre! A probléma a mai világban az, hogy az emberek vannak használva és a tárgyak szeretve. Legyünk óvatosak és tartsuk emlékezetünkben ezt a gondolatot: A tárgyak azért vannak, hogy használjuk, az emberek pedig hogy szeressük őket!

Légy ura érzelmeidnek!

- vigyázz a gondolataidra - szavak lesznek belőlük,
- vigyázz a szavaidra - cselekedetek lesznek belőlük,
- vigyázz a cselekedeteidre - megszokások lesznek belőlük,
- vigyázz a megszokásaidra – szenvedély lesz belőlük,
- vigyázz a szenvedélyedre - rabsággá és végzeteddé válhat!

A harag és a szeretet nem ismernek határt. Válaszd a szeretetet, hogy szép és kedves életed legyen!

Nem adjuk meg a császárnak azt, ami Istené!

(Manhattani Nyilatkozat)

A médiában tudatosan újra és újra megjelennek az egyházat gyalázó hírek. Amerikai testvéreink ezekre reagálva, nyilatkozatot tettek közzé. Ebből idézünk néhány gondolatot:

„A keresztények annak a 2000 éves hagyománynak az örökösei, amely Isten szavát hirdeti, keresi a társadalmi igazságosságot, ellenáll a zsarnokságnak, és együttérzéssel karolja fel a szegényeket, elnyomottakat és szenvedőket. Jóllehet teljes mértékben elismerjük a keresztény intézmények és közösségek mindenkor hibáit és hiányosságait, itt most azon keresztények örökségére hivatkozunk, akik az ókori római városokban az ártatlanok életét védték a szemétdombra dobott gyermekek megmentésével, és akik nyilvánosan elítélték a római birodalom gyerekgyilkos gyakorlatát. Tisztelettel emlékezünk a hívők seregére, akik életüket áldozták azért, hogy a Római Birodalom városaiban maradtak a pestisjárványok alatt a betegetek és haldoklókat segíteni, és akik inkább vértanúhalált haltak a cirkuszokban, mint-hogy megtagadják Istenüket. Miután a barbár hordák feldúlták Európát, a keresztény kolostorok nemcsak a Szentírást, hanem a nyugati kultúra irodalmi és művészeti értékeit is megőrizték.

ISTENNEK AMI ISTENÉ

A rabszolgaság ellen is a keresztények léptek föl: a XVI. és XVII. században pápai ediktumok utasították el a rabszolgaság gyakorlatát és a történelemben első ízben kiközösítették azokat, akik részt vettek a rabszolga-kereskedelemben; Európában a keresztények megkérdőjelezték bizonyos uralkodók önistenítő igényeit és sikeresen harcoltak azért, hogy megalapozzák a jogállamot és a

kormányhatalmak közötti egyensúlyt, amely lehetővé tette a modern demokrácia kialakulását. Az 1950-es és 60-as években a nagy polgárjogi mozgalmakat is keresztények vezették, akik a Szentírás tanítását követték, és megerősítették a minden emberben benne rejlő istenképiség igazságát, fajtól, vallástól, életkortól, illetve társadalmi hovatartozástól függetlenül. Ugyancsak az emberi méltóságnak a tisztelete vezette a keresztényeket az elmúlt évtizedben olyan erőfeszítésekben is, mint hogy véget vessenek az emberkereskedelem és a szexuális rabszolgaság elembertelenítő csapásának, hogy Afrikában könyörületesen ápolják az AIDS-ben szenvedő betegeket, és segítséget nyújtsanak számtalan más emberi jogi ügyben. A fejlődő országokban a tiszta víz biztosításától a háborúk, betegségek és faji megkülönböztetés következtében árván maradt

gyermekek otthonának megteremtéséig. Mint elődeinknek, akik a hitben előttünk jártak, a mai keresztényeknek is hirdetniük kell a drága áron elnyert kegyelem Evangéliumát, védelmezniük kell az emberi személy önmagában rejlő méltóságát, és ki kell állniuk a közjó mellett. Az Egyház, hűen hivatásához, az apostoli küldetéshez, mások szolgálatán keresztül járulhat hozzá számottevően a közjó megerősítéséhez. Teljes mértékben és zúgolódás nélkül megadjuk a császárnak, ami a császáré, azonban semmiféle körülmények között nem adjuk meg a császárnak azt, ami Istené!”

Húsvéti titok

A Sátán ördögi játékot talál ki: egy tükröt, melybe, ha valaki belenéz, saját rossz tulajdonságait látja. Ha a szomszédját nézi benne, őt is ilyennek látja. Ha országok határára kerül, egymásban is a rosszat látják a nemzetek. Ördögi kacaja közepette kiesik kezéből tükre, és ezer darabra hull. Egy gonosz szélvihar fölkapja, és belekerül emberek szemébe, országok határára, és állandósul a rosszindulat a világon.

Az Isten is készít egy tükröt. Jézus Krisztust. Aki az ő szemében nézi önmagát, megtalálja jó tulajdonságait. Szomszédját, a másik nemzetét is. Bár gonosz emberek nagypénteken összetörik ezt a tükröt, de jön egy jótékony szélvihar, és szétszórja a világba. Ha akarjuk és segítjük, belekerül szemünkbe, házunk ablakába.

Szeretve szenvedni

Két módja van a szenvedésnek: szenvedni szeretettel, és szenvedni szeretet nélkül. A szentek mind örömmel, türelemmel, állhatatosan szenvedtek, mert szerettek. Mi haraggal, bosszúsan és fásultan szenvedünk, mert nem. Ha szeretnénk Istent, boldogság töltene el, hogy szenvedhetünk szeretetből. Azért, Aki elfogadta, hogy értünk szenvedjen. Azt mondjátok, hogy ez nehéz? Nem, ez könnyű, vigasztaló, édes: csupa öröm! Csak szeressünk, amikor szenvedünk, és szenvedjünk, amikor szeretünk. Aki elébe megy a keresztnek, a keresztetől egyre távolabb kerül. Talán találkozik a kereszttel, de örül ennek a találkozásnak: szereti, bátran hordozza. A kereszt egyesíti őt a mi Urunkkal. Megtisztítja és szabadabb teszi ettől a világtól. Eltávolítja szívéből az akadályokat, és átsegíti az életen – ahogy a híd segít átjutni a víz fölött.

„A kereszt útján, gyermekeim, csak az első lépés nehéz. Legnagyobb keresztünk nem maga a kereszt, hanem az, hogy félünk tőle. Nincs meg a bátorságunk, hogy hordozzuk, jóllehet tudjuk s tapasztaljuk, hogy kikerülni nem lehetséges, utolér bennünket.” Vianney szent János

Soha ne add fel!

Legközelebb, amikor úgy érzed, hogy nem vagy méltó Isten kegyelmére és segítségére, akkor emlékezz erre: Noé részeges volt

Ábrahám túl öreg volt
Izsák egy álmodozó volt
Jákob hazudozott
Lea csúnya volt
Józsefet rászedték
Mózes beszédhibás volt
Gedeon félős volt
Sámsonnak hosszú haja volt és futott a nők után
Ráháb prostituált volt
Jeremiás és Timóteus túl fiatalok voltak
Dávidnak viszonya volt és ráadásul gyilkos is volt
Éliás öngyilkos hajlamú volt
Izajás pucéran prédikált
Jónás menekült Isten elől
Noémi özvegy volt
Jób csődbe jutott
Keresztelő János bogarakat evett
Péter megtagadta Krisztust az apostolok elaludtak ima közben
Márta mindenben aggodalmaskodott a samáriai asszony elvált, nem is egyszer
Zakeus túl alacsony volt
Pál túl aggályoskodó volt
Timóteusnak daganata volt
És Lázár halott volt!

Szóval nincs több kifogás! Isten ki tudja használni a benned rejlő lehetőségeket.

Egyébként pedig nem te vagy az üzenet, te csak a hírnök vagy!

Jézus magamért szeret, és nem azért, amit tesztek.

Puskatus ütései a pap földi maradványain

dás férfi földi maradványain puskatus ütései, kínzásnyomok tanúskodtak halálának erőszakos körülményeiről. Hamarosan kiderült, hogy a korábban eltűnt Kenyeres Lajos tiszavárkonyi plébános tetemét adta vissza egy év múltán a folyó. A pontosan halála napján kitört vihar szabadította ki őt a Tisza partfalából, ahova gyilkosai rejtették. Kenyeres Lajos kemény ember volt. Sokan szerették, tisztelték és nem kevesen gyűlölték. Félelem nélkül állt az erőszakos kollektivizálás kárvallottjai, a földjüktől, szerény vagyontól megfosztott, gyakran öngyilkosságba kergetett parasztemberek oldalára, de Kádár Jánosnak és Andropov szovjet pártfőtükárnak írt leveleiben is felemelte szavát a forradalmat követő megtorlások ellen. Valószínűleg ez pecsételhetette meg 1957. február 24-én beteljesedő sorsát is, amire a halálos ítéletet már korábban kimondhatták, csak a megfelelő alkalomra vártak a végrehajtásával. Ezen a napon Kenyeres Lajos szokása szerint kerékpáron indult Vezsenyre

hittanórát tartani. Többé senki sem látta élve. Hárman vártak rá a Tisza gátján, és amikor elvégezték véres munkájukat, holttestét a folyó partfala alá süllyesztették. Oda, ahonnan egy év múlva, talán valamilyen megkésett tetemrehívásként épségben napvilágra hozta a vihar. Azután némaságra ítélt évtizedek következtek. Szólni nem lehetett róla, gyilkosai büntetlenek maradtak. Csak az enyhülés közeledtével, 1989 júliusában jelent meg róla az első híradás az Új Emberben. A megbocsátás fontos feltétele, a jóvátétel ugyan végig elmaradt az egyik oldalról, de mégis töretlenül él az emlékezete. Ma a gyilkosság helyszínén kopjafa áll, emléktáblák hirdetik vértanúságának üzenetét a tiszavárkonyi és a martfűi templom falán. Beer Miklós váci megyés püspök korábbi tájékoztatása szerint az egyházmegye kezdeményezte a 49 éves korában vértanúságot szenvedett rákóczipfalvai születésű plébános boldogá avatását.

Kenyeres Lajos plébános emlékére 2010. március 1-jén, hétfőn 15 órakor Varga Lajos váci segédpüspök mutatott be szentmisét a tiszavárkonyi templomban.

Második alkalommal vehettem részt Máriapolin. Ebben az évben a feleségem nem jöhetett velem, mert szülésre készült. A kislányommal együtt kapcsolódtunk be ebbe a szeretetvárosba. Írtam egy naplót. Néhány gondolatot ebből idézek most. Megérkeztünk. Kicsit fáradtan. Az idén 740-en jöttünk el erre a lelki gyakorlatra. A sok ember között tapintható volt a szeretet. Jézus arcát láttam a részt vevőkön. Egy pár gondolat, ami megfogott az előadásokon:

-Amit nem kommunikálok, az méreg.
-Miért ne élhetnénk úgy, minthogyha minden pillanat az utolsó lenne?
-Elveszíteni magunkat a felebarátért.
-Isten a kölcsönös szeretetben nyilatkoztatja ki magát.
-Az embernek víztározónak kell lennie, és csak csepegtetni lehet az életet adó vizet, hogy ki ne ürüljön a lélek. Figyelni kell arra, hogy mindig maga-san legyen a vízszint. /Erről eszembe jutott, hogy milyen lehet egy gát-szakadás, amikor a víz mindent elönt és kiürül a tározó, amit addig a gát őrzött. Vigyázni kell, hogy a szeretetet ne zúdítsam a másik felebarátára vagy testvérré, mert akkor az kárt tesz, ellenállást szülhet..
Nehéz szívvel hagyjuk itt ezt a szeretetközösséget, Mária városát. De ezt a tüzet nem hagyom kihunyni. Hazaviszem, hogy lángra borítsa mindazok szívét, akikkel találkozom napjaim során. (*Fazakas Zsolt*)

Hírek:

Elkészült a temetőben a Kálvária 10 stációjának felújítása. Köszönet az adományozóknak. Köszönet Kampfl Jánosnak és Kampfl Márk Jánosnak. A hiányzó négy állomás ez év őszére készül el. Segítsen nekünk ez a temetői keresztút abban, hogy megértsük: életünk keresztjeit Krisztus Urunkkal hordozhatjuk, és Vele az Örök életre juthatunk.

Plébániai programok:

-Elsőáldozók oktatása: szombatonként 9.30-kor

-Bérmálkozásra készülők oktatása: péntekenként 17.30-kor

-Május.1. 11.00 Monori-erdei Szent József búcsú

-Május 2. Vasárnap:

Bérmálás

-Május 8.18.00 **felnőtt keresztelés, elsőáldozás**

-Május 9. **gyermek elsőáldozása**

-Május 24. Pünkösd. Gyalogos zarándoklat Máriabesnyőre

-Jún. 6. Úrnapja (körmenet)

-jún. 11. Jézus Szíve ünnepe. Telepi búcsú június 12. szombat este 18.00

Nyári táborok tervezett időpontjai:

-Jún.14-19: Monorierdő, napközis tábor

-jún.21-26: Bérmás tábor, Badacsony

-jún.28-jul.2: Monor, napközis tábor

-júl.5-10: Sirok, hittanos tábor

-júl.26-31: Pilis, Régiós ifjúsági tábor

-aug.2-6: Vasad napközis tábor

-aug.21-23: Családos tábor

